

repertoriumnummer

aangeboden op:

Niet te registreren
de e.a. inspecteur,

afgeleverd aan:

afgeleverd aan:

NIET ONDERTEKEND AFSCHRIFT

ankel ten titel van inlichting
vrij afgeleverd

referentie bestelling(art. 792 Ger.W., 290, 2°W.reg.)

referentie bestelling:

CD nummer:

CD nummer:

RD nummer:

RD nummer:

bedrag:

datum:

bedrag:

datum:

VONNIS gewezen en uitgesproken in het gerechtshuis te Antwerpen,
op **EENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN TIEN**
in openbare zitting van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van het
gerechtelijk arrondissement Antwerpen, zetelend zoals in kort geding,
al waar zetelden:

L. Lambrechts, rechter, dd. Voorzitter

S. Vandromme, substituut-Procureur des Konings

A. De Vos, griffier.

In zake : AR nr. 10/2432/A

1. **[REDACTED]**

geboren te **[REDACTED]** (Nederland) op **[REDACTED]** 1985, wonende te **[REDACTED]**

2. **[REDACTED]**

geboren te **[REDACTED]** (Nigeria) op **[REDACTED]** 1980, wonende te **[REDACTED]**

eisende partijen

- voor wie meester J. De Lien verschijnt, advocaat, kantoorhoudende te 2018 Antwerpen, Broederminstraat 38/8,
- eerste eisende partij tevens verschijnende in persoon,

tegen:

de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen, district Edegem,
met kantoren te 2650 Edegem, Kontichstraat 19,

verwerende partij

- voor wie meester K. Peeters verschijnt loco meester R. Lecoutre, advocaat, kantoorhoudende te 2018 Antwerpen, De Damhouderestraat 13.

* * *

Gezien de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer de inleidende dagvaarding dd. 2 april 2010.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten op de zitting van 17 mei 2010.

Gehoord S. Vandromme, substituut-procureur des Konings, in zijn mondeling advies.

* * *

Tweede eisende partij werd opgehaald per 23 februari 2010 op instructie van DVZ en weerhouden in het centrum voor illegalen eerst te Brugge, vervolgens te Herstal. Repatriëring was voorzien 4 maart 2010 doch 1 maart 2010 werd door Mevrouw huwelijksaangifte gedaan met volmacht van Meneer. (voorziene huwelijksdatum 15 maart 2010)

De beslissing waartegen eisende partijen in rechte komen is deze van 29 maart 2010. Alsdan meldde de Ambtenaar van de burgerlijke stand: " Naar aanleiding van de onderzoeken naar de intenties van uw huwelijk... delen wij u mee dat op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de gemeente Edegem dit huwelijk weigert te voltrekken.

Tegen deze beslissing kunt u... beroep aantekenen... "

Bij schrijven van 20 april 2010 wordt, onder verwijzing naar een brief van 1 april 2010 wat tweede eisende partij betreft (met dezelfde inhoud als deze van 29 maart 2010 doch verzonden naar een ander adres) en naar de brief van 29 maart wat eerste eisende partij betreft, een motivering van de beslissing gegeven; te weten dat de toestemming geweigerd werd omdat volgens de Ambtenaar uit het geheel der feiten blijkt dat dit huwelijk er niet op gericht is een duurzame levensgemeenschap aan te gaan doch wel om Meneer een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen.

Meerbepaald wordt gewezen op:

- de precaire verblijftoestand van Meneer,
- snelle gang van zaken,
- inschrijving van Mevrouw in België geweigerd; haar zwakke positie.

De dagvaarding dateert van 2 april 2010.

Eisende partijen werpen op dat de bestreden beslissing een manifeste schending inhoudt van de wet van 29 juni 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen en dat de beslissing niet met redenen werd omkleed en derhalve tevens een schending uitmaakt van art. 167 B.W.

Ten onrechte verwijzen eisende partijen naar de wet van 29 juni 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen om de nietigheid van de getroffen beslissing in te roepen.

De Wet motivering bestuurshandelingen is niet van toepassing op de ambtenaar van de burgerlijke stand inzake het al dan niet voltrekken van een huwelijk, nu dergelijke beslissing uitdrukkelijk buiten het domein van het administratief recht valt. Het verhaal van de belanghebbenden is immers door art. 167 B.W. uitdrukkelijk onttrokken aan het toezicht van de toezichthoudende overheden en een beroep is voorzien bij de gewone burgerlijke rechtbank, zodat de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om geen huwelijkssluiting toe te staan niet als een bestuurshandeling kan aanzien worden. De bijzondere rechtspositie van de ambtenaar van de burgerlijke stand in deze aangelegenheden blijkt bovendien ook nog uit het feit dat zijn beslissingen ter zake niet onderworpen zijn aan het administratief toezicht van de Raad van State.

Artikel 167 B.W. daarentegen voorziet wel dat in geval van weigering de ambtenaar van de burgerlijke stand zijn met redenen omklede beslissing zonder verwijl ter kennis brengt van de belanghebbende partijen.

Er kan geen betwisting over bestaan dat de beslissingen van 29 maart en 1 april 2010 waarbij de weigering werd meegedeeld, niet gemotiveerd werden.

De redenen van de weigering werden slechts overgemaakt bij schrijven van 20 april 2010. Volgens verwerende partij is dit rechtsgeldig omdat de ambtenaar over een termijn beschikt van twee maanden om het voorgenomen huwelijk te weigeren.

Deze argumentatie kan niet gevolgd worden; artikel 167 B.W. is duidelijk waar gesteld wordt dat in geval van weigering de ambtenaar zijn met redenen omklede beslissing zonder verwijl ter kennis brengt.

Uit deze bewoordingen dient afgeleid te worden dat de weigeringbeslissing de motieven dient te bevatten.

Vraag is wat het gevolg is wanneer dit niet gebeurd is.

Motivering van de weigeringbeslissing is niet uitdrukkelijk voorgeschreven op straffe van nietigheid.

Eisende partijen hebben kennis gekregen van de motieven en hebben kans gehad zich hierop te verdedigen, zodat hun rechten niet geschaad zijn.

Er is geen sprake van nietigheid van de beslissing van de Ambtenaar, wat trouwens ook niet gevorderde wordt door eisende partijen; zij vorderen hervorming van deze beslissing en toelating om in het huwelijk te treden.

* Ten gronde:

Art. 12 E.V.R.M. garandeert aan elke burger in principe het recht om in het huwelijk te treden, zodat de weigering een huwelijk te voltrekken uitzonderlijk dient te blijven.

De bewijslast ter zake berust bij de Ambtenaar en twijfel dient in het voordeel van de toekomstige echtgenoten te spelen.

Illegaliteit is op zich uiteraard geen reden om een huwelijk te weigeren; doch kan in combinatie met andere belastende factoren wijzen op een schijnhuwelijk.

Alsdan kan er belang zijn om de instelling van het huwelijk van zijn doel af te wenden om een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen dat verbonden is aan de staat van de gehuwden.

Het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel door het huwelijk volstaat op zichzelf echter niet om te besluiten tot een voorgenomen schijnhuwelijk. Daarnaast moet uit een geheel van omstandigheden blijken dat minstens één der echtgenoten niet de intentie had een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen; Dit gebrek aan intentie moet "kennelijk" zijn, wat betekent dat er redelijkerwijze niet aan mag getwijfeld worden.

De zwakke financiële positie van Mevrouw is een gegeven. Zij zit in het laatste jaar van haar studies en werkt in het weekend bij. Haar moeder bevestigt dat zij haar dochter financieel steunt.

Eerste eisende partij studeert al langer in België (Gent) en blijkt een sociaal leven te hebben uitgebouwd in Antwerpen. De bewering dat zij zich definitief hier wil vestigen om haar professionele kansen te verhogen en dat zij dit wenst te doen vanaf het ogenblik dat haar dochter naar school gaat, komt geloofwaardig over. Er wordt niet voldoende aangetoond dat er sprake is van een "Belgiëroute".

De moeder van eerste eisende partij stelt dat haar dochter verliefd is maar heeft twijfels bij de snelle gang van zaken omwille van verblijfsdocumenten voor Meneer.

Hiertegenover staat dat de elementen aangetroffen naar aanleiding van de samenwoningcontrole aangeven dat partijen wel degelijk gezin vormden tot Meneer werd opgepakt; dat de burens bevestigen eisende partijen te kennen als een koppel; dat de relatie tussen partijen blijkt uit brieven van familie en vrienden betreffende hun relatie en komend huwelijk en de andere stukken neergelegd in het kader van het door de Procureur gevoerde onderzoek.

De dreiging van uitzetting van Meneer uit het land heeft mogelijk een en ander versneld, doch het is niet aangetoond dat niet de intentie bestond om een duurzame levensgemeenschap te creëren.

De elementen die aangebracht worden om te stellen dat het een schijnhuwelijk zou betreffen zijn niet voldoende overtuigend.

OM DEZE REDENEN

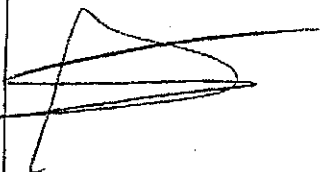
Wij, L. Lambrechts, rechter, dd. Voorzitter der Rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Antwerpen, zetelend zoals in kort geding, bijgestaan door A. De Vos, griffier, uitspraak doende op tegenspraak.

Verlengen de termijn van 6 maanden conform art. 165§3 B.W;

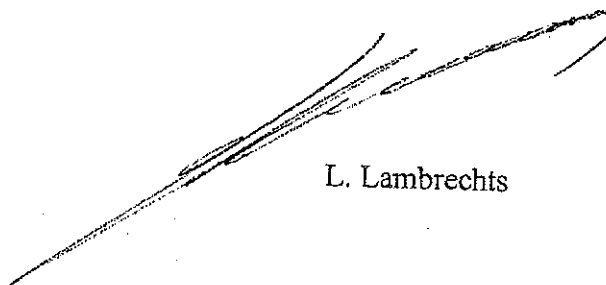
Verklaren de vordering ontvankelijk en gegrond;

Vernietigen de beslissing van de Ambtenaar van Edegem dd. 29 maart 2010 waarbij het huwelijk tussen eisende partijen geweigerd werd;

Veroordelen verwerende partij tot de kosten van het geding, aan de zijde van eisende partijen door de rechtbank vereffend op 198,06 EUR kosten voor dagvaarding en rolstelling en 1.200,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

A. De Vos

L. Lambrechts